

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-190-03

Druk nr 2226
Warszawa, 12 listopada 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o Narodowym Planie Rozwoju** wraz
z projektami podstawowych aktów wykonawczych,
co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu
dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia
o Narodowym Planie Rozwoju¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa sposób przygotowania i realizacji Narodowego Planu Rozwoju, w tym w szczególności zasady koordynacji i współdziałania administracji rządowej, samorządowej, partnerów społecznych, gospodarczych i organizacji międzynarodowych oraz jego instrumenty finansowe, system instytucjonalny, system programowania, monitorowania, raportowania, oceny i kontroli.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) beneficjent pomocy – uprawniona osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej korzystająca z pomocy w ramach działania lub w ramach Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności na podstawie umowy realizacji projektu;
- 2) działanie – instrument pomocy ujęty w ramach programu operacyjnego, o odrębnym przeznaczeniu i zasadach wdrożenia;
- 3) instytucja płatnicza – minister właściwy do spraw finansów publicznych przygotowujący i przedkładający wnioski o płatności oraz otrzymujący płatności z Komisji Europejskiej;
- 4) instytucja zarządzająca – właściwy minister odpowiedzialny za przygotowanie i nadzorowanie realizacji programu operacyjnego albo za przygotowanie i nadzorowanie realizacji Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, albo Podstaw Wsparcia Wspólnoty, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej²⁾;

- 5) monitorowanie – proces systematycznego zbierania i analizowania informacji finansowych i rzeczowych dotyczących wdrażania projektów, programów i Narodowego Planu Rozwoju;
- 6) okres programowania – okres planowania wieloletnich budżetów Wspólnoty Europejskiej;
- 7) priorytet – grupa działań, których realizacja służy osiągnięciu celu określonego w programie operacyjnym;
- 8) projekt – przedsięwzięcie realizowane w ramach działania, będące przedmiotem umowy między beneficjentem pomocy a instytucją zarządzającą, działającą w jej imieniu instytucją pośredniczącą bądź instytucją wdrażającą lub współfinansowane ze środków pochodzących z Funduszu Spójności;
- 9) publiczne środki krajowe – środki budżetu państwa oraz państwowych funduszy celowych, środki budżetów jednostek samorządu terytorialnego, środki innych jednostek sektora finansów publicznych, a także inne środki jednostek oraz form organizacyjno-prawnych sektora finansów publicznych;
- 10) publiczne środki wspólnotowe – środki finansowe pochodzące z funduszy strukturalnych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej³⁾ oraz Funduszu Spójności, ujęte w załączniku do ustawy budżetowej, służące realizacji Narodowego Planu Rozwoju;
- 11) wkład własny – określone w umowie środki finansowe, które beneficjent pomocy angażuje w realizację projektu, aby uzyskać dofinansowanie.

Rozdział 2

Przygotowanie Narodowego Planu Rozwoju

Art. 3. 1. Narodowy Planu Rozwoju, zwany dalej „Planem”, jest dokumentem określającym średniookresowe cele wspierania rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz sposoby ich osiągnięcia.

2. W odniesieniu do specyficznych problemów rozwojowych o charakterze społecznym, gospodarczym i przestrzennym, cele szczegółowe Planu mogą

być realizowane na wyodrębnionym obszarze określonym w programach, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2.

Art. 4. Przy opracowywaniu Planu uwzględnia się ustalenia zawarte w:

- 1) narodowej strategii rozwoju regionalnego;
- 2) strategiach sektorowych;
- 3) strategiach rozwoju województwa;
- 4) programach wieloletnich, o których mowa w art. 80 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.⁴⁾);
- 5) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- 6) założeniach polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa oraz założeniach polityki innowacyjnej państwa.

Art. 5. 1. Plan określa w szczególności:

- 1) okres jego obowiązywania, zgodny z okresami programowania;
- 2) diagnozę sytuacji społeczno-gospodarczej kraju, w tym różnicowań regionalnych;
- 3) cel główny i cele szczegółowe rozwoju społeczno-gospodarczego kraju;
- 4) kierunki rozwoju, w ramach których określa się programy i Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w art. 8;
- 5) szacunkowy plan finansowy, w tym wieloletnie limity zobowiązań i wieloletnie limity wydatków w kolejnych latach realizacji Planu, uwzględniający publiczne środki krajowe i publiczne środki wspólnotowe oraz środki prywatne, w tym wkład międzynarodowych instytucji finansowych;
- 6) wieloletnie limity środków finansowych przeznaczonych na realizację kontraktów wojewódzkich, o których mowa w art. 31 ust. 1;

- 7) kryteria wyboru beneficjentów pomocy, którzy mogą uzyskać dofinansowanie wkładu własnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 8) system zarządzania i realizacji Planu, z określeniem listy organów i instytucji, o których mowa w rozdziale 3;
- 9) system monitorowania, raportowania, kontroli, oceny, przepływów finansowych, partnerstwa i promocji Planu.

2. Do Planu załącza się prognozę oddziaływania Planu na środowisko, ocenę efektu makroekonomicznego realizacji Planu, ocenę wpływu Planu na rynek pracy oraz ocenę wpływu Planu na konkurencyjność gospodarki, w tym innowacyjność przedsiębiorstw.

Art. 6. 1. Narodowa strategia rozwoju regionalnego jest średniookresowym dokumentem planistycznym określającym uwarunkowania, cele i kierunki wspierania rozwoju regionalnego przez państwo.

2. Narodowa strategia rozwoju regionalnego określa w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji społeczno-gospodarczej województw;
- 2) priorytety rozwoju regionalnego;
- 3) okres obowiązywania strategii;
- 4) szacunkowe wydatki z publicznych środków krajowych i środków prywatnych;
- 5) system wdrażania polityki regionalnej.

3. Narodowa strategia rozwoju regionalnego uwzględnia w szczególności ustalenia:

- 1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- 2) długofalowej strategii rozwoju regionalnego kraju;
- 3) strategii rozwoju województwa;
- 4) planów zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 5) programów dotyczących poszczególnych dziedzin lub zagadnień, opracowanych i zatwierdzonych w trybie określonym w przepisach odrębnych;
- 6) innych programów rządowych;

7) innych programów dotyczących spójności społeczno-gospodarczej.

Art. 7. 1. Długofalowa strategia rozwoju regionalnego kraju jest długookresowym dokumentem planistycznym określającym cele i kierunki rozwoju regionalnego państwa.

2. Długofalowa strategia rozwoju regionalnego kraju określa w szczególności:

- 1) diagnozę stanu i trendów rozwoju;
- 2) strategiczne cele i priorytety rozwoju regionalnego;
- 3) wytyczne wdrażania strategii.

3. Długofalowa strategia rozwoju regionalnego kraju uwzględnia w szczególności ustalenia:

- 1) prognoz i długookresowych strategicznych programów rozwoju gospodarczego i społecznego;
- 2) ocen międzynarodowych uwarunkowań sytuacji kraju;
- 3) strategii sektorowych;
- 4) strategii rozwoju i planów zagospodarowania przestrzennego województwa.

Art. 8. Plan jest realizowany przez:

- 1) współfinansowane z publicznych środków wspólnotowych:
 - a) sektorowe programy operacyjne – odnoszące się do poszczególnych sektorów lub aspektów rozwojowych,
 - b) regionalne programy operacyjne – odnoszące się do województw,
 - c) inne programy operacyjne – w szczególności odnoszące się do zagadnień związanych z pomocą przy wdrażaniu Planu i działań pilotażowych lub odnoszących się do innych specyficznych zagadnień,
 - d) Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności;
- 2) finansowane wyłącznie z publicznych środków krajowych:

- a) sektorowe programy operacyjne – odnoszące się do poszczególnych sektorów lub aspektów rozwojowych,
- b) regionalne programy operacyjne – odnoszące się do województw,
- c) inne programy operacyjne – w szczególności odnoszące się do zagadnień związanych z pomocą przy wdrażaniu Planu oraz do zagadnień pilotażowych.

Art. 9. 1. Programy, o których mowa w art. 8 pkt 2, obejmują okres realizacji Planu i zawierają w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji społeczno-gospodarczej sektora bądź województwa, którego dotyczą;
- 2) cel generalny i cele szczegółowe zgodne z celami określonymi w Planie;
- 3) priorytety i działania;
- 4) szacunkowy plan finansowy na poziomie programu i priorytetu;
- 5) system wdrażania zawierający rozwiązania w zakresie zarządzania i wdrażania programu z uwzględnieniem zadań organów i instytucji, o których mowa w rozdziale 3;
- 6) rozwiązania w zakresie monitorowania, raportowania, kontroli, oceny, przepływów finansowych, partnerstwa i promocji.

2. Programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, obejmują okres realizacji Planu i zawierają w szczególności dane, o których mowa w ust. 1.

Art. 10. Strategia Wykorzystania Funduszu Spójności obejmuje okres realizacji Planu i zawiera w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji sektora transportu oraz środowiska;
- 2) cel generalny i cele szczegółowe zgodne z celami określonymi w Planie;
- 3) szacunkowy plan finansowy uwzględniający publiczne środki krajowe i publiczne środki wspólnotowe oraz prywatne, w tym wkład międzynarodowych instytucji finansowych;

- 4) rozwiązania w zakresie zarządzania, kontroli i wdrażania, z uwzględnieniem zadań organów i instytucji, o których mowa w rozdziale 3;
- 5) prognozę oddziaływania Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności na środowisko.

Art. 11. 1. Właściwy minister – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. a, oraz zarząd województwa – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. b, przygotowują, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, uzupełnienie programu zawierające w szczególności:

- 1) listę i opis działań, a w uzasadnionych przypadkach listę projektów o wartości ponad 10 mln zł, wdrażających priorytety;
- 2) wstępną ocenę działań wykazującą ich spójność z celami priorytetów;
- 3) wskaźniki monitorowania na poziomie programu, priorytetów i działań;
- 4) rodzaje potencjalnych beneficjentów pomocy działań;
- 5) szacunkowy plan finansowy odnoszący się do programu, priorytetów i działań;
- 6) szczegółowe zasady udzielania dofinansowania i jego maksymalną wysokość w ramach działań.

2. Właściwy minister – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i c, oraz zarząd województwa – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b, przygotowują, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, uzupełnienie programu zawierające w szczególności dane, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwi ministrowie albo zarządy województw załączają, do uzupełnień programów, kryteria kwalifikowalności i wyboru projektów w ramach działań.

4. Właściwi ministrowie oraz zarządy województw przedkładają uzupełnienia programów do zatwierdzenia przez właściwy komitet monitorujący program, o którym mowa w art. 40.

5. Uzupełnienie programu jest przyjmowane:

- 1) w drodze rozporządzenia właściwego ministra – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 2 lit. a;
- 2) w drodze uchwały zarządu województwa – dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b.

6. Uzupelnienia programów są podstawą wyboru projektów i podpisania umów z beneficjentami pomocy przez instytucję zarządzającą, działającą w jej imieniu instytucję pośredniczącą, o której mowa w art. 19, lub instytucję wdrażającą, o której mowa w art. 20.

Rozdział 3

Organy i instytucje odpowiedzialne za przygotowanie i realizację Planu

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego koordynuje przygotowanie i realizację Planu.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, w zakresie o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) przygotowanie Planu;
- 2) koordynacja przygotowania programów i Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w art. 8, oraz zapewnienie ich spójności z Planem;
- 3) nadzór nad realizacją Planu;
- 4) koordynacja realizacji programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2;
- 5) zarządzanie Podstawami Wsparcia Wspólnoty;
- 6) zarządzanie Funduszem Spójności;
- 7) formułowanie propozycji zmian dotyczących Planu, wynikających z przebiegu jego realizacji;
- 8) zapewnienie zgodności z Planem zmian wprowadzanych w programach oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego opracowuje Plan w porozumieniu z właściwymi ministrami, innymi organami administracji rządowej oraz współpracuje, w trybie konsultacji społecznych, z jednostkami samorządu terytorialnego,

partnerami społecznymi i gospodarczymi oraz Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i termin konsultacji Planu, mając na uwadze wymagania, o których mowa w ust. 1.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przedkłada Plan, wraz z informacją dotyczącą przebiegu konsultacji społecznych, o których mowa w art. 13 ust. 1, do zatwierdzenia przez Radę Ministrów w terminie do dnia 31 marca roku poprzedzającego pierwszy rok obowiązywania Planu.

2. Zatwierdzony przez Radę Ministrów Plan stanowi podstawę do rozpoczęcia, przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, rokowań z Komisją Europejską w sprawie Podstaw Wsparcia Wspólnoty oraz negocjacji z samorządem województwa w sprawie zawarcia kontraktów wojewódzkich, o których mowa w art. 31 ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, prowadząc rokowania, o których mowa w ust. 2, współpracuje z właściwymi ministrami, jednostkami samorządu terytorialnego oraz partnerami społecznymi i gospodarczymi.

4. Rada Ministrów przyjmuje Plan w drodze rozporządzenia, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 5.

Art. 15. 1. Minister do spraw rozwoju regionalnego opracowuje, na co najmniej sześć lat budżetowych, narodową strategię rozwoju regionalnego i przedkłada ją Radzie Ministrów w terminie do dnia 31 marca roku poprzedzającego pierwszy rok obowiązywania tej strategii.

2. Rada Ministrów przyjmuje narodową strategię rozwoju regionalnego w drodze uchwały, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 6.

Art. 16. 1. Długofalową strategię rozwoju regionalnego kraju po jej opracowaniu przekazuje się do konsultacji członkom Rady Ministrów oraz zarządom województw, którzy mogą zgłaszać pisemne uwagi w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu strategii.

2. Rada Ministrów przyjmuje długofalową strategię rozwoju regionalnego kraju w drodze uchwały, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 7.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i harmonogram prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju oraz jej aktualizacją, mając w szczególności na uwadze konieczność uwzględnienia materiałów dotyczących rozwoju regionalnego albo średniookresowych i długofalowych polityk w zakresie poszczególnych działów administracji rządowej.

Art. 17. 1. Właściwi ministrowie albo zarządy województw przedkładają ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2 lit. a i b, oraz Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzenia konsultacji społecznych z jednostkami samorządu terytorialnego, partnerami społecznymi i gospodarczymi, w terminie do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego pierwszy rok obowiązywania Planu.

2. Właściwi ministrowie albo zarządy województw przedkładają ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego programy, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. c, w terminie do dnia 31 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok obowiązywania Planu.

3. Właściwy minister prowadzi z Komisją Europejską rokowania w sprawie programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego i właściwymi organami administracji rządowej.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego prowadzi z Komisją Europejską rokowania w sprawie Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, w porozumieniu z właściwymi ministrami i właściwymi organami administracji rządowej.

5. Właściwy minister, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, przyjmuje, w drodze rozporządzenia, programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i b, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 9.

6. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, przyjmuje, w drodze rozporządzenia, Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 10.

Art. 18. 1. Za przygotowanie i nadzór nad realizacją programów i Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w art. 8, są odpowiedzialne właściwe instytucje zarządzające.

2. Instytucja zarządzająca jest zobowiązana do współpracy przy opracowywaniu programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego oraz w trybie konsultacji z partnerami społecznymi i gospodarczymi.

3. Instytucja zarządzająca, w porozumieniu z instytucjami pośredniczącymi, opracowuje Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności współpracując z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego oraz w trybie konsultacji z partnerami społecznymi i gospodarczymi.

Art. 19. 1. Instytucja zarządzająca może przekazać, w drodze porozumienia, zarządzanie poszczególnymi priorytetami, działaniami lub projektami innym podmiotom, zwanym dalej „instytucjami pośredniczącymi”.

2. Szczegółowy zakres zadań instytucji pośredniczącej określa porozumienie z instytucją zarządzającą.

3. Porozumienie może przewidywać możliwość przekazania elementów zarządzania innym instytucjom określonym w Planie.

Art. 20. 1. Działania objęte programami, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, są realizowane przez instytucje wdrażające.

2. Działania objęte programami, o których mowa w art. 8 pkt 2, są realizowane przez instytucje wdrażające.

3. Projekty współfinansowane ze środków pochodzących z Funduszu Spójności są realizowane przez beneficjentów pomocy Funduszu Spójności.

4. Instytucje wdrażające, o których mowa w ust. 1 i 2, dla poszczególnych działań w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, określa właściwy minister w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego.

5. Szczegółowe zadania instytucji wdrażających działania w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, określa porozumienie zawarte z instytucją zarządzającą programem lub instytucją pośredniczącą.

6. Szczegółowe zadania beneficjentów pomocy Funduszu Spójności określa umowa zawarta między instytucją pośredniczącą lub inną instytucją, o której mowa w art. 19 ust. 2, a beneficjentem pomocy.

Art. 21. 1. Właściwy minister dokonuje wyboru instytucji wdrażających spoza sektora finansów publicznych, w drodze konkursu ofert.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzenia konkursu ofert, mając na uwadze system wdrażania programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2.

Art. 22. 1. Właściwy minister powołuje, w drodze zarządzenia, na poziomie programów, priorytetów lub działań programów, komitet sterujący dla programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 lit. a, określając szczegółowy zakres jego zadań, skład oraz tryb pracy.

2. Zarząd województwa powołuje, w drodze uchwały, regionalny komitet sterujący dla zapewnienia właściwej realizacji Planu, a w szczególności kontraktu wojewódzkiego, o którym mowa w art. 31 ust. 1.

3. Właściwi ministrowie powołują, w drodze zarządzeń, komitety sterujące dla Funduszu Spójności określając szczegółowy zakres ich zadań, skład oraz tryb pracy.

4. Do zadań komitetów sterujących, o których mowa w ust. 1 i 2, należy w szczególności opiniowanie i rekomendowanie instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczącej albo zarządom województw wyboru projektów zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 11 ust. 3.

5. Do zadań komitetów sterujących, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności opiniowanie i rekomendowanie właściwym ministrom list projektów.

Rozdział 4

Finansowanie realizacji Planu

Art. 23. Plan jest realizowany w szczególności z:

- 1) publicznych środków krajowych;
- 2) publicznych środków wspólnotowych;

- 3) środków publicznych o charakterze bezzwrotnym pochodzących z Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz innych międzynarodowych instytucji finansowych;
- 4) środków prywatnych.

Art. 24. 1. Plan jest uwzględniany przy opracowywaniu projektu budżetu państwa, projektów budżetów jednostek samorządu terytorialnego, rocznych planów funduszy celowych oraz rocznych planów finansowych innych jednostek i form organizacyjno-prawnych sektora finansów publicznych w kolejnych latach obowiązywania Planu.

2. Limity wieloletnich zobowiązań oraz wydatków w pierwszym roku i w kolejnych latach obowiązywania Planu są ujmowane w wykazie stanowiącym załączniki do ustawy budżetowej.

3. Limit wydatków na rok budżetowy, stanowiący drugi lub następny rok realizacji Planu, jest określany po uwzględnieniu:

- 1) analizy stopnia wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 23;
- 2) wyników kontroli.

Art. 25. W celu zapewnienia sprawnego monitorowania, raportowania, kontroli i oceny Planu, wszystkie wydatki finansowane w ramach Planu są identyfikowane według kategorii interwencji stosowanej dla publicznych środków wspólnotowych.

Art. 26. 1. Ubiegający się o dofinansowanie projektów w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, składa wniosek do instytucji wdrażającej albo zarządu województwa, zgodnie z systemem wdrażania określonym w tych programach.

2. Instytucja zarządzająca albo działająca w jej imieniu instytucja wdrażająca, przyznaje dofinansowanie projektów zgłoszonych do realizacji w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 2 lit. a i c, po uzyskaniu rekomendacji komitetu sterującego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 2, jeżeli tak stanowi system wdrażania danego programu.

3. Zarząd województwa albo działająca w imieniu instytucji zarządzającej instytucja wdrażająca przyznaje dofinansowanie projektów zgłoszonych do realizacji w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, po

uzyskaniu rekomendacji regionalnego komitetu sterującego, o którym mowa w art. 22 ust. 2, jeżeli tak stanowi system wdrażania danego programu.

4. W przypadku projektów zgłoszonych do realizacji w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, dofinansowanie przyznaje instytucja zarządzająca albo pośrednicząca na wniosek, odpowiednio, zarządu województwa albo instytucji wdrażającej, po uzyskaniu rekomendacji komitetu sterującego, o którym mowa w art. 22 ust. 2.

5. Wnioski o dofinansowanie projektów w zakresie właściwości organów administracji rządowej składanych w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, przed ich złożeniem, wymagają akceptacji tych organów.

6. Warunki dofinansowania, o którym mowa w ust. 1-3, określa umowa zawarta z beneficjentami pomocy przez instytucję zarządzającą programem, działającą w jej imieniu instytucję pośredniczącą, o której mowa w art. 19, lub instytucję wdrażającą, o której mowa w art. 20.

7. Właściwi ministrowie dokonują wyboru projektów w ramach Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności z list rekomendowanych przez komitety sterujące, o których mowa w art. 22 ust. 3, a następnie przekazują je ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego celem przedłożenia Komisji Europejskiej.

Art. 27. 1. Dofinansowanie realizacji projektów z publicznych środków wspólnotowych polega na zwrocie określonej w umowie, o której mowa w art. 26 ust. 6, części wydatków poniesionych przez beneficjenta pomocy.

2. Początkową datę dokonania wydatku, który może zostać uznany za podlegający zwrotowi określa się na pierwszy dzień roku kalendarzowego, w którym obowiązuje Plan.

3. Programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, określają początkową datę możliwości zwrotu wydatków poniesionych przez beneficjenta pomocy.

4. W odniesieniu do beneficjentów pomocy początkową datę możliwości zwrotu poniesionych przez nich wydatków określa umowa, o której mowa w art. 26 ust. 6.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb raportowania, kontroli Planu i rozliczeń programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit.

a-c i pkt 2, w tym płatności na rzecz beneficjentów pomocy, mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 25.

2. Właściwy minister, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, a w szczególności wzory:

- 1) wniosków o dofinansowanie projektów, o których mowa w art. 26 ust. 1;
- 2) umów dofinansowania projektów, o których mowa w art. 26 ust. 6;
- 3) raportów z realizacji projektów, działań i programów, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1,

mając na uwadze wymagania, o których mowa w art. 25.

Art. 29. 1. Wkład środków finansowych, o których mowa w art. 23 pkt 1 i 2, w koszty realizacji projektów w ramach programów oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w art. 8 pkt 1, może być zróżnicowany w zależności od:

- 1) skali i nasilenia problemów społecznych, gospodarczych i przestrzennych;
- 2) wpływu na możliwość realizacji celów i priorytetów Planu;
- 3) możliwości realizacji projektu przez beneficjenta pomocy;
- 4) dopuszczalnych poziomów pomocy publicznej, określonych w odrębnych przepisach.

2. Wkład środków finansowych, o którym mowa w art. 23, na realizację projektów w ramach działań określa uzupełnienie programu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 2.

Art. 30. 1. W przypadku projektów realizowanych w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, oraz projektów w ramach Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, beneficjent pomocy może uzyskać dofinansowanie wkładu własnego z budżetu państwa, o ile przewiduje to odpowiedni dokument programowy.

2. Decyzja o przyznaniu środków z budżetu państwa na uzupełnienie wkładu własnego jest podejmowana zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

Rozdział 5

Kontrakt wojewódzki

Art. 31. 1. Kontrakt wojewódzki, zwany dalej „kontraktem”, określa zakres i tryb oraz warunki realizacji działań wynikających z programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b.

2. Zarząd województwa załącza do kontraktu informację na temat realizacji na terenie województwa inwestycji wieloletnich finansowanych z dotacji celowych na inwestycje własne samorządów w 2000 r. ujęte w załączniku nr 7 do ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21 stycznia 2000 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 85), w okresie objętym realizacją kontraktu.

3. Stronami kontraktu są Rada Ministrów i samorząd województwa.

4. W trakcie negocjacji związanych z zawarciem kontraktu oraz ze zmianą kontraktu Rada Ministrów jest reprezentowana przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, a samorząd województwa przez marszałka województwa.

5. Negocjacje dotyczące kontraktu oraz jego zmian przeprowadza się przy uwzględnieniu limitów przewidzianych w Planie zatwierdzonym przez Radę Ministrów oraz założeń programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b.

6. Kontrakt jest podpisywany przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz marszałka województwa.

Art. 32. 1. Kontrakt określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki stron;
- 2) okres obowiązywania kontraktu;
- 3) działania objęte kontraktem;
- 4) tryb i harmonogram wykonania działań, a także zasady nadzoru nad ich wykonywaniem;
- 5) łączne nakłady na wykonanie działań objętych kontraktem w podziale na programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, działania, lata oraz źródła finansowania;
- 6) sposób i termin rozliczeń finansowych;

- 7) zakres i tryb sprawozdawczości, w tym zakres raportów, o których mowa w art. 47 ust. 1;
- 8) zasady oceny i sposób kontroli wykonania działań, w tym kontroli finansowej;
- 9) postępowanie w przypadku wykrycia nieprawidłowości w wykonaniu lub finansowaniu działań;
- 10) zasady i tryb rozwiązywania sporów oraz zaspokajania roszczeń stron kontraktu, w tym roszczeń finansowych.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego określi, w drodze rozporządzenia, wzór kontraktu wojewódzkiego oraz wzór wniosku zarządu województwa, o którym mowa w art. 34 ust. 1, mając na uwadze wymagania, o których mowa w ust. 1.

Art. 33. 1. Działania z zakresu rozwoju regionalnego, nie ujęte w kontrakcie, mogą być finansowane z dotacji celowych z budżetu państwa wyłącznie w przypadkach realizacji:

- 1) programów interwencyjnych tworzonych i realizowanych w razie klęsk żywiołowych, nagłych sytuacji kryzysowych, w szczególności na rynku pracy i w gospodarce;
- 2) programów pilotażowych testujących nowe rozwiązania i instrumenty rozwoju regionalnego;
- 3) programów doradczych i informacyjnych zwiększających zdolność przyjmowania budżetowego wsparcia finansowego programów wojewódzkich.

2. Finansowanie działań, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

Art. 34. 1. Zarząd województwa przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego wnioski o przyznanie środków na realizację programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b.

2. Do wniosku zarząd województwa załącza:

- 1) programy, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b;

- 2) informację o planowanych wydatkach na realizację inwestycji wieloletnich, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych, na terenie województwa w okresie obowiązywania Planu;
- 3) strategię rozwoju województwa i odpowiednie programy wojewódzkie, o których mowa w przepisach o samorządzie województwa;
- 4) ocenę, o której mowa w art. 57 ust. 3.

3. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zawiadamia niezwłocznie marszałka województwa o możliwości podjęcia negocjacji mających na celu zawarcie kontraktu, określając datę i miejsce pierwszego spotkania stron oraz przedkłada projekt regulaminu negocjacji.

Art. 35. 1. Kontrakt może zostać zmieniony:

- 1) na podstawie zgodnego oświadczenia stron;
- 2) na wezwanie jednej ze stron.

2. Podjęcie negocjacji w sprawie zmiany kontraktu nie może nastąpić później niż w terminie 30 dni od wezwania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Na czas trwania negocjacji, o których mowa w ust. 2, postanowienia kontraktu ulegają zawieszeniu.

4. Kontrakt może zostać rozwiązany:

- 1) na podstawie zgodnego oświadczenia stron;
- 2) z upływem okresu wypowiedzenia dokonanego przez jedną ze stron, o którym mowa w ust. 7.

5. Rada Ministrów może rozwiązać kontrakt, w drodze uchwały, wypowiadającej jego warunki, podjętej na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

6. Samorząd województwa może rozwiązać kontrakt, w drodze uchwały, wypowiadającej jego warunki, podjętej przez zarząd województwa na wniosek marszałka województwa.

7. Jeżeli strony nie postanowią inaczej, okres wypowiedzenia kontraktu wynosi jeden miesiąc licząc od:

- 1) podjęcia przez Radę Ministrów uchwały, o której mowa w ust. 5;
- 2) podjęcia przez zarząd województwa uchwały, o której mowa w ust. 6.

Rozdział 6

Monitorowanie realizacji Planu

Art. 36. 1. Przebieg, sposób i efekty realizacji Planu podlegają monitorowaniu z wykorzystaniem wskaźników określonych w Planie.

2. Za monitorowanie przebiegu, sposobu i efektów realizacji Planu jest odpowiedzialny minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

Art. 37. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego powołuje, w drodze zarządzenia, Komitet Monitorujący Plan.

2. Komitet Monitorujący Plan sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji Planu.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego albo jego przedstawiciel przewodniczy Komitetowi Monitorującemu Plan.

4. Komitet Monitorujący Plan w szczególności:

- 1) udziela rekomendacji w zakresie dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach realizacji Planu;
- 2) rozpatruje i zatwierdza, przed przedłożeniem Radzie Ministrów, roczne raporty i raport końcowy, o których mowa w art. 44 i 45;
- 3) monitoruje przebieg oraz ocenia efektywność i skuteczność realizacji Planu;
- 4) zgłasza ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego propozycje dostosowania lub rewizji pomocy udzielanej w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które umożliwią osiągnięcie celów Planu lub usprawnią zarządzanie pomocą, w tym zarządzanie finansowe;

- 5) rozpatruje i zatwierdza zgłoszone przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego propozycje przesunięć środków między programami i priorytetami w ramach Planu;
- 6) zapewnia zgodność działań podejmowanych w ramach Planu z regulacjami prawnymi krajowymi i Wspólnoty Europejskiej.

5. W skład Komitetu Monitorującego Plan wchodzi po jednym przedstawicielu:

- 1) instytucji zarządzających;
- 2) instytucji płatniczej;
- 3) właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej Planem;
- 4) krajowych jednostek monitorująco-kontrolnych fundusze strukturalne, o których mowa w art. 41;
- 5) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej;
- 7) Prezesa Rady Ministrów;
- 8) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 9) zarządu województwa

oraz

- 10) 9 przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych.

6. Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach Komitetu Monitorującego Plan, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć, bez prawa do głosowania, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

7. W posiedzeniach Komitetu Monitorującego Plan mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

8. W posiedzeniach Komitetu Monitorującego Plan mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele kontroli skarbowej.

9. Komitet Monitorujący Plan jest powoływany na okres realizacji Planu.

10. Posiedzenie Komitetu Monitorującego Plan zwołuje przewodniczący przynajmniej dwa razy w roku.

11. Tryb pracy Komitetu Monitorującego Plan określa regulamin uchwalony na pierwszym posiedzeniu przez Komitet Monitorujący Plan.

12. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zapewnia obsługę prac Komitetu Monitorującego Plan.

Art. 38. 1. W ramach Komitetu Monitorującego Plan działają podkomitety monitorujące, określone w Planie.

2. Zakres prac, skład oraz tryb pracy podkomitetów monitorujących określa, w drodze uchwały, Komitet Monitorujący Plan.

Art. 39. 1. Za monitorowanie przebiegu i sposobu realizacji programów i projektów w ramach Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w art. 8, odpowiadają instytucje zarządzające.

2. Monitorowanie realizacji programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, odbywa się z wykorzystaniem wskaźników rzeczowych i finansowych określonych w tych programach lub ich uzupełnieniach, z uwzględnieniem danych opublikowanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Wskaźniki, o których mowa w ust. 2, odnoszą się do celów, priorytetów i działań oraz w uzasadnionych przypadkach do projektów o wartości przekraczającej 10 mln zł.

Art. 40. 1. Właściwy minister powołuje, w drodze zarządzenia, komitet monitorujący program, o którym mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2.

2. Komitet monitorujący program sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji programu.

3. Właściwy minister albo jego przedstawiciel przewodniczy komitetowi monitorującemu program.

4. Komitet monitorujący program w szczególności:

1) rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;

- 2) rozpatruje i akceptuje uzupełnienia programu oraz propozycje jego zmian;
 - 3) okresowo bada postępowanie w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu;
 - 4) bada rezultaty realizacji programów, w szczególności osiągnięcia celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
 - 5) rozpatruje i zatwierdza, przygotowane przez instytucję zarządzającą programem, raporty okresowe, roczne oraz raporty na zakończenie realizacji programu;
 - 6) rozpatruje i zatwierdza propozycje zmian zapisów w programach, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, przed ich przedłożeniem Komisji Europejskiej;
 - 7) zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje dostosowań lub zmian pomocy w ramach programu.
5. W skład komitetu monitorującego program wchodzi po jednym przedstawicielu:
- 1) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
 - 2) właściwej dla danego programu instytucji zarządzającej;
 - 3) właściwych dla danego programu instytucji pośredniczących;
 - 4) instytucji płatniczej;
 - 5) właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej programem;
 - 6) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
 - 7) Konwentu Marszałków;
 - 8) Konwentu Wojewodów;
 - 9) właściwych dla programu krajowych jednostek monitorująco-kontrolnych, o których mowa w art. 41,
- oraz
- 10) 9 partnerów społecznych i gospodarczych.

6. Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach komitetu monitorującego program, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć, bez prawa do głosowania, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

7. W posiedzeniach komitetu monitorującego program mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

8. W posiedzeniach komitetu monitorującego program mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele kontroli skarbowej.

9. Posiedzenia komitetu monitorującego program zwołuje przewodniczący przynajmniej cztery razy w roku.

10. Właściwy minister zapewnia obsługę komitetu monitorującego program.

11. Komitet monitorujący program, w zależności od potrzeb, może tworzyć podkomitety oraz grupy robocze.

12. Tryb pracy komitetu monitorującego program, z uwzględnieniem trybu tworzenia podkomitetów oraz grup roboczych, określa regulamin uchwalony przez komitet monitorujący program.

Art. 41. 1. W celu monitorowania wdrażania funduszy strukturalnych wyodrębnia się krajowe jednostki monitorująco-kontrolne w urzędzie obsługującym:

- 1) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – Jednostka Monitorująco-Kontrolna Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego;
- 2) ministra właściwego do spraw pracy – Jednostka Monitorująco-Kontrolna Europejski Fundusz Społeczny;
- 3) ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi – Jednostka Monitorująco-Kontrolna Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji;
- 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi – Jednostka Monitorująco-Kontrolna Finansowy Instrument Wsparcia dla Rybołówstwa.

2. Do zadań krajowych jednostek monitorująco-kontrolnych należy w szczególności:

- 1) monitorowanie i kontrola kwalifikowalności wydatków w ramach poszczególnych funduszy strukturalnych;
- 2) gromadzenie danych i monitorowanie wydatków w ramach poszczególnych funduszy strukturalnych;
- 3) kontrola przestrzegania ustanowionych zasad i systemów udzielania pomocy z funduszy strukturalnych;
- 4) współpraca, w zakresie planowania i realizacji kontroli pogłębionej 5% całkowitej kwoty uwzględnianych wydatków przed zamknięciem programów operacyjnych korzystających z dofinansowania funduszy strukturalnych, wykonywanej przez kontrolę skarbową, o której mowa w odrębnych przepisach.

3. Instytucja zarządzająca Podstawami Wsparcia Wspólnoty oraz instytucje zarządzające programami, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, współpracują z krajowymi jednostkami monitorująco-kontrolnymi w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego powołuje, w drodze zarządzenia, Komitet Monitorujący Fundusz Spójności, określając jego skład, szczegółowe zadania oraz tryb pracy.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego albo jego przedstawiciel przewodniczy pracom Komitetu Monitorującego Fundusz Spójności.

3. W skład Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielu:

- 1) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 3) właściwych ministrów;
- 4) Komisji Europejskiej.

4. Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach Komitetu Monitorującego Fundusz Spójności, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć eksperci, przedstawiciele beneficjentów pomocy oraz innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zapewnia obsługę Komitetu Monitorującego Fundusz Spójności.

Art. 43. 1. Wojewoda, w celu zapewnienia sprawnej i efektywnej realizacji kontraktów powołuje, w drodze zarządzenia, komitet monitorujący kontrakt wojewódzki.

2. Wojewoda przewodniczy komitetowi monitorującemu kontrakt wojewódzki. Zastępcą przewodniczącego jest marszałek województwa.

3. Komitet monitorujący kontrakt wojewódzki:

- 1) monitoruje przebieg oraz ocenia efektywność i skuteczność realizacji kontraktu i podejmowanych w jego ramach programów, działań i projektów;
- 2) ocenia i wydaje rekomendacje mające na celu zapewnienie spójności działań i projektów realizowanych w ramach kontraktu z działaniami i projektami realizowanymi na terenie województwa w ramach programów operacyjnych, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. b i c i pkt 2, a także przez ministrów właściwych na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) ocenia i wydaje rekomendacje dotyczące podejmowania działań w zakresie promocji i upowszechniania informacji o kontrakcie;
- 4) rozpatruje i zatwierdza raporty z realizacji kontraktu.

4. W skład komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki wchodzi przedstawiciele:

- 1) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 2) instytucji zarządzających programami objętymi kontraktem;
- 3) właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej programem;
- 4) właściwego miejscowo wojewody;
- 5) właściwego miejscowo zarządu województwa;
- 6) właściwych miejscowo samorządów powiatowych i gminnych;
- 7) partnerów społecznych i gospodarczych z terenu województwa;
- 8) organizacji pożytku publicznego z terenu województwa.

5. Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć, bez prawa do głosowania, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

6. W posiedzeniach komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

7. W posiedzeniach komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów przedstawiciele kontroli skarbowej.

8. Przewodniczący komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki zwołuje posiedzenia przynajmniej cztery razy w roku.

9. Wojewoda zapewnia obsługę prac komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki.

10. Komitet monitorujący kontrakt wojewódzki, w zależności od potrzeb, może tworzyć podkomitety oraz grupy robocze.

11. Szczegółowy tryb pracy komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki, z uwzględnieniem trybu tworzenia podkomitetów oraz grup roboczych, określa regulamin komitetu monitorującego kontrakt wojewódzki.

Rozdział 7

Raportowanie

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku realizacji Planu, na podstawie otrzymywanych raportów, o których mowa w art. 46 oraz art. 47 ust. 1, sporządza raport roczny obejmujący:

- 1) analizę realizacji Planu;
- 2) analizę realizacji kontraktów;
- 3) informację o wynikach kontroli.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przedkłada raport roczny z realizacji Planu Komitetowi Monitorującemu Plan.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, na podstawie raportu, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Radzie Ministrów wnioski dotyczące realizacji lub zmiany kontraktu.

Art. 45. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego sporządza raport końcowy z realizacji Planu w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po zakończeniu jego realizacji.

Art. 46. 1. Beneficjent pomocy sporządza raporty okresowe i raporty końcowe albo raporty końcowe z realizacji projektu w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, i przekazuje je do instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczącej lub instytucji wdrażającej.

2. Właściwa instytucja wdrażająca sporządza raporty końcowe i raporty okresowe z realizacji działania w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, i przekazuje je do instytucji zarządzającej lub instytucji pośredniczącej oraz właściwej jednostki monitorująco-kontrolnej.

3. Instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca oraz właściwa jednostka monitorująco-kontrolna sporządza raporty okresowe i raporty końcowe z realizacji programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2, lub ich priorytetów i działań.

4. Instytucja pośrednicząca przekazuje sporządzone przez siebie raporty, o których mowa w ust. 3, instytucji zarządzającej.

5. Instytucja zarządzająca przekazuje sporządzone przez siebie raporty, o których mowa w ust. 3, instytucji zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty.

6. Instytucja zarządzająca sporządza, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku realizacji programu, raport roczny oraz, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zakończenia realizacji programu, raport końcowy z realizacji programu.

7. Raporty, o których mowa w ust. 6, po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący program są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego, instytucji zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty oraz instytucji płatniczej i właściwej jednostce monitorująco-kontrolnej.

Art. 47. 1. Wojewoda przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku budżetowym, raport roczny na temat stanu realizacji kontraktu, a po zakończeniu okresu wydatkowania środków określonych w ustawie budżetowej i objętych kontraktem, raport końcowy z realizacji kontraktu.

2. Raporty, o których mowa w ust. 1, wojewoda przygotowuje na podstawie raportów okresowych z realizacji kontraktu, sporządzanych przynajmniej raz na kwartał.

3. Komitet monitorujący kontrakt wojewódzki zatwierdza raporty, o których mowa w ust. 1, przed ich przekazaniem ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego.

Rozdział 8

Kontrola realizacji Planu

Art. 48. 1. Kontrolę realizacji Planu wykonują:

- 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego;
- 2) instytucje zarządzające, instytucje pośredniczące w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2;
- 3) instytucja płatnicza – w odniesieniu do publicznych środków wspólnotowych w ramach programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c;
- 4) właściwy miejscowo wojewoda albo minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego – w odniesieniu do kontraktów;
- 5) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, właściwi ministrowie i minister właściwy do spraw finansów publicznych – w odniesieniu do Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności;
- 6) jednostki monitorująco-kontrolne w odniesieniu do funduszy strukturalnych.

2. Podmiotami uprawnionymi do kontroli realizacji Planu są także inne organy, upoważnione na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 49. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w ramach kontroli realizacji Planu:

- 1) dokonuje oceny prawidłowości stosowania procedur przez jednostki podległe w systemie zarządzania;
- 2) przeprowadza, w sposób ciągły, analizę skuteczności i zgodności czynności podejmowanych przez instytucje zarządzające programami z wymogami prawa;
- 3) podejmuje postępowanie nadzorcze w celu zapewnienia skutecznego systemu kontroli Planu, w szczególności przez wskazanie sposobu usunięcia nieprawidłowości oraz wprowadzenia usprawnień.

Art. 50. 1. Właściwa instytucja zarządzająca albo właściwa instytucja pośrednicząca w ramach kontroli realizacji programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2:

- 1) dokonuje oceny prawidłowości stosowania, przez jednostki podległe, procedur w systemie zarządzania;
- 2) w sposób ciągły przeprowadza analizę skuteczności i zgodności z wymogami prawa czynności podejmowanych przez instytucje pośredniczące i instytucje wdrażające;
- 3) podejmuje postępowanie nadzorcze w celu zapewnienia skutecznego systemu kontroli programu, w szczególności przez wskazanie sposobu usunięcia nieprawidłowości oraz wprowadzenia usprawnień;
- 4) dokonuje oceny prawidłowości i skuteczności realizacji projektów przez beneficjentów pomocy.

2. Instytucja zarządzająca, w ramach kontroli programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a i b, współpracuje z instytucją płatniczą i krajowymi jednostkami monitorująco-kontrolnymi, o których mowa w art. 41.

Art. 51. 1. Wojewoda albo minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w ramach kontroli kontraktu:

- 1) dokonuje oceny prawidłowości stosowania, przez jednostki podległe, procedur w systemie zarządzania;

- 2) w sposób ciągły przeprowadza analizę skuteczności i zgodności z wymogami prawa czynności podejmowanych przez instytucje pośredniczące i instytucje wdrażające;
- 3) podejmuje postępowanie nadzorcze w celu zapewnienia skutecznego systemu kontroli programu, w szczególności przez wskazanie sposobu usunięcia nieprawidłowości oraz wprowadzenia usprawnień;
- 4) dokonuje oceny prawidłowości i skuteczności realizacji projektów przez beneficjentów pomocy.

2. Wojewoda, w ramach kontroli kontraktu, współpracuje z zarządem województwa, właściwą instytucją zarządzającą, instytucją płatniczą i krajowymi jednostkami monitorująco-kontrolnymi, o których mowa w art. 41.

Art. 52. 1. Instytucja zarządzająca oraz instytucje pośredniczące w odniesieniu do projektów realizowanych w ramach Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności:

- 1) dokonują oceny prawidłowości, skuteczności i zgodności z wymogami prawa procedur stosowanych przez instytucje pośredniczące albo beneficjentów pomocy;
- 2) podejmują działania w celu zapewnienia skutecznego systemu zarządzania i kontroli Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, a w szczególności przez wskazanie sposobu usunięcia nieprawidłowości oraz wprowadzenia usprawnień.

2. Instytucja zarządzająca, instytucje pośredniczące w ramach kontroli Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności współpracują z instytucją płatniczą.

Art. 53. 1. Jeżeli instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca na skutek przeprowadzonej kontroli lub na podstawie informacji uzyskanych od innego organu kontrolującego, stwierdzi nieprawidłowości polegające na wykorzystaniu przez beneficjenta pomocy przekazanych środków finansowych, o których mowa w art. 23, niezgodnie z ich przeznaczeniem lub zawartą umową, o której mowa w art. 11 ust. 6 i art. 20 ust. 6, żąda natychmiastowego zwrotu tej części środków finansowych, która została wykorzystana niezgodnie z ich przeznaczeniem wraz z odsetkami w wysokości określonej, jak dla zaległości podatkowych, naliczonych od dnia przekazania tej części środków.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, lub na podstawie informacji uzyskanych od innego organu kontrolującego, zostanie stwierdzona nieprawidłowość będąca wynikiem działania celowego lub zostanie stwierdzona niemożność dalszej realizacji projektu, instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca może wstrzymać dalsze finansowanie oraz może żądać natychmiastowego zwrotu całości przekazanych środków wraz z należnymi odsetkami, o których mowa w ust. 1.

Art. 54. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, o których mowa w art. 53, instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca niezwłocznie informuje o tym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozdział 9

Ocena skuteczności i efektywności realizacji Planu

Art. 55. 1. Efektywność i skuteczność realizacji Planu, programów, o których mowa w art. 8 pkt 2, i kontraktów podlega ocenie:

- 1) przed rozpoczęciem realizacji;
- 2) w połowie okresu realizacji;
- 3) po zakończeniu realizacji.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) kompleksowe oddziaływanie realizacji Planu, programów, kontraktów na osiąganie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej z krajami i regionami Wspólnoty Europejskiej oraz osiąganie celów zdefiniowanych w Planie i programach;
- 2) skutki oddziaływania realizacji Planu, programów i kontraktów na sytuację społeczno-gospodarczą kraju, województw i sektorów.

3. Komitet Monitorujący Plan, komitety monitorujące programy i komitet monitorujący kontrakty mogą zdecydować o podjęciu uzupełniających ocen Planu, programów, o których mowa art. 8 pkt 2, i kontraktów.

4. Wyniki oceny udostępnia się przez ich publikację, w tym na stronach internetowych ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, właściwych ministrów oraz samorządów województw.

Art. 56. 1. Obowiązki związane z oceną Planu, o której mowa w art. 55 ust. 1, wykonuje krajowa jednostka oceny, współpracując w tym zakresie z instytucjami zarządzającymi, instytucjami pośredniczącymi oraz zarządami województw.

2. Krajową jednostkę oceny wyodrębnia się w urzędzie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może zlecić czynności związane z przeprowadzaniem oceny Planu, o której mowa w art. 55 ust. 1, niezależnym ekspertom.

Art. 57. 1. Ocena przed rozpoczęciem realizacji Planu, programów, o których mowa w art. 8 pkt 2, i kontraktów obejmuje analizę mocnych i słabych stron państwa, regionu lub sektora, w tym w szczególności:

- 1) ocenę sytuacji społeczno-gospodarczej, zwłaszcza na krajowym rynku pracy;
- 2) ocenę stanu środowiska naturalnego wraz z rozwiązaniami zapewniającymi zgodność z krajową i wspólnotową polityką w tym zakresie;
- 3) ocenę równości szans kobiet i mężczyzn na rynku pracy i traktowania w pracy.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w przypadku Planu, a instytucje zarządzające programami w przypadku programów, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. a, zapewniają przeprowadzenie oceny przed rozpoczęciem ich realizacji.

3. Właściwy miejscowo zarząd województwa zapewnia przeprowadzenie oceny przed rozpoczęciem realizacji kontraktów.

Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w przypadku Planu, a właściwi ministrowie w przypadku programów, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. a, zapewniają przeprowadzenie oceny w połowie okresu ich realizacji.

2. Właściwy miejscowo zarząd województwa zapewnia przeprowadzenie oceny w połowie realizacji kontraktów.

3. Ocena obejmuje w szczególności badanie:

- 1) efektywności wykorzystania środków;
- 2) skuteczności pomocy w kategoriach założonych celów;
- 3) wydajności pomocy w kategoriach angażowanych środków finansowych;
- 4) oddziaływania na zatrudnienie i zmniejszanie różnic;
- 5) funkcjonowania mechanizmów realizacji i monitoringu oraz osiągniętego w tym zakresie postępu.

4. Wyniki oceny są podstawą do proponowania zmian w Planie, programach, o których mowa w art. 8 pkt 2, i kontraktach przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, instytucję zarządzającą albo zarząd województwa.

Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w przypadku Planu, a właściwi ministrowie w przypadku programów, o których mowa w art. 8 pkt 2 lit. a, zapewnią przeprowadzenie oceny po zakończeniu ich realizacji.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego we współpracy z zarządami województw zapewnia przeprowadzenie oceny po zakończeniu realizacji kontraktów z wykorzystaniem rezultatów ocen, o których mowa w art. 57 ust. 1 i art. 58 ust. 2.

3. Ocena obejmuje w szczególności badanie:

- 1) efektywności wykorzystania środków;
- 2) skuteczności pomocy w kategoriach założonych celów;
- 3) wydajności pomocy w kategoriach angażowanych środków finansowych;
- 4) oddziaływania na zatrudnienie i zmniejszanie różnic;
- 5) funkcjonowania mechanizmów realizacji i monitoringu oraz osiągniętego w tym zakresie postępu.

4. Ocena po zakończeniu realizacji Planu i programów, o których mowa w art. 8 pkt 2, jest przeprowadzona nie później niż trzy lata po zakończeniu okresu programowania.

Art. 60. Do programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c, stosuje się odpowiednio przepisy art. 55 i art. 57-59.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 61. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2003 r. Nr 178, poz. 1749, z późn. zm) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie scaleniowe lub wymienne przeprowadza starosta, jako zadanie z zakresu administracji rządowej ze środków budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 4 oraz art. 4 ust. 2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starosty w sprawach z tego zakresu jest wojewoda.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. W finansowanie przeprowadzania postępowania scaleniowego lub wymiennego oraz zagospodarowania poscaleniowego mogą być włączone państwowe publiczne środki wspólnotowe.

5. W finansowanie zagospodarowania poscaleniowego mogą być włączone państwowe fundusze celowe oraz środki budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli jest to zgodne odpowiednio z ich regulaminami bądź właściwością.

6. W pokrywaniu kosztów przeprowadzania postępowania scaleniowego lub wymiennego oraz zagospodarowania poscaleniowego mogą uczestniczyć właściciele gruntów objętych postępowaniem na zasadach ustalonych przez starostę w projekcie, o którym mowa w art. 10 ust. 1.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁵⁾) w art. 24 w ust.1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dotacje na inwestycje budowlane uczelni, w tym realizowane z udziałem środków pochodzących z funduszy strukturalnych w ramach kontraktów wojewódzkich, o których mowa w ustawie z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr..., poz.....),”.

Art. 63. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z późn. zm.⁶⁾) w art. 23 w ust.1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) finansowanie lub dofinansowanie inwestycji, w tym realizowanych z udziałem środków pochodzących z funduszy strukturalnych w ramach kontraktów wojewódzkich, o których mowa w ustawie z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr ..., poz.....).”.

Art. 64. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864), w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się pkt 4 i 6;

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontraktów wojewódzkich zawieranych w trybie ustawy z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr ..., poz.),”.

Art. 65. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.⁷⁾) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Strategia rozwoju województwa opracowana przez samorząd województwa po przyjęciu jej w drodze uchwały przez sejmik województwa jest przedkładana do wiadomości ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.⁸⁾), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 61 w ust. 4 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykaz wieloletnich limitów zobowiązań w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju oraz wykaz wieloletnich

limitów wydatków w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju.”;

- 2) w art. 80 uchyla się ust. 2a;
- 3) w art. 80 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Przepis ust. 2 nie dotyczy Narodowego Planu Rozwoju oraz wynikających z niego programów i Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, o których mowa w ustawie z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr ..., poz.).”.

Art. 67. 1. Trybu i terminu konsultacji Planu, określonych na podstawie art. 13 ust. 2, nie stosuje się do Planu sporządzonego na lata 2004-2006.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniosek, o którym mowa w art. 20 ust. 2, ustawy wymienionej w art. 69, staje się wnioskiem w rozumieniu art. 26 ust. 1 niniejszej ustawy.

3. Oceny, o której mowa w art. 55 ust. 1 pkt 3, nie przeprowadza się w odniesieniu do Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006.

Art. 68. Dotychczasowy akt wykonawczy, wydany na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 69, zachowuje moc do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 69. Traci moc ustawa z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550, z późn. zm.⁹⁾), z wyjątkiem:

- 1) art. 13 ust. 3 pkt 1-9 oraz art. 15 ust. 1, które pozostają w mocy do dnia przyjęcia przez Radę Ministrów sprawozdania końcowego z wykonania programu wsparcia na lata 2001-2003;
- 2) art. 19 ust. 2, 3 i ust. 4 pkt 2, 6-10 oraz art. 20, które pozostają w mocy do dnia podpisania kontraktów wojewódzkich na rok 2004.

Art. 70. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

2. Przepisy art. 9 ust. 2, art. 10, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 7, art. 43 ust. 6 i art. 60 tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów, ustawę z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa i ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.
- 2) Rozporządzenie Rady 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz. U. WE nr L 188 z 1994 r.), Rozporządzenie Rady Nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy, ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz. U. WE nr L 161 z 1999 r.).
- 3) Niezweryfikowane tłumaczenia przepisów UE
 - 3.1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady WE Nr 1783/1999 z 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz. U. WE nr 213 z 1999 r.),
 - 3.2. Rozporządzenie Rady Nr 1784 z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz. U. WE nr 161 z 1999 r.),
 - 3.3. Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR) zmieniające oraz uchylające pewne rozporządzenia (Dz. U. WE nr L 160 z 1999 r.),
 - 3.4. Rozporządzenie Rady Nr 1263 z dnia 21 czerwca 1999 r. dotyczące Finansowego Instrumentu Wspierania Rybołówstwa (Dz. U. WE nr L 161 z 1999 r.).
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851,
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176 i Nr 137, poz. 1304.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 4, poz. 33, i Nr 150, poz. 1239, oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595 i Nr 137, poz. 1304.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 162, poz. 1568.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594 i Nr 96, poz. 874.
- 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1085, Nr 111, poz. 1197 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596, Nr 230, poz. 1921 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

UZASADNIENIE

I. Uwarunkowania stanowiące podstawę proponowanych rozwiązań

Perspektywa korzystania ze środków wspólnotowych przeznaczonych na wzmocnienie spójności społeczno-gospodarczej wymusza wypracowanie zapisów regulacji prawnych, które stworzą ramy dla efektywnej absorpcji środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności oraz środków wspierania rozwoju regionalnego. W dotychczas obowiązującym systemie prawnym brak jest bowiem uwzględnienia odmienności trybu planowania, negocjowania i wdrażania programów współfinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej od trybu przygotowania i realizacji programów finansowanych wyłącznie ze środków krajowych w latach 2004-2006. Brak jest także regulacji określających system funkcjonowania i realizacji działań wynikających z Narodowego Planu Rozwoju (NPR). Obowiązująca ustawa z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego reguluje węższy obszar, ogranicza się przede wszystkim do określenia trybu tworzenia i finansowania kontraktów wojewódzkich, w ramach których wspierane są działania i zadania wynikające z programów wojewódzkich, odpowiadające celowi generalnemu i priorytetom określonym w dokumentach programowych rządu w zakresie polityki rozwoju regionalnego.

Nowe podejście do problemów rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, wyrażone w średnio- i długookresowych strategiach gospodarczych i społecznych rządu, opierające się na dotychczas podpisanych przez Polskę umowach międzynarodowych, wynikach negocjacji akcesyjnych, niezbędności stosowania z dniem akcesji postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organy Unii Europejskiej oraz perspektywa korzystania ze znacznych, nieporównywalnie większych kwotowo od pomocy przedakcesyjnej, środków budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na wzmocnienie spójności społeczno-gospodarczej w ramach kraju i poszerzonej od 2004 r. Wspólnoty, stwarzają potrzebę ustawowego sformułowania i umocowania jednolitego systemu funkcjonowania i finansowania rozwoju strukturalnego państwa, w tym rozwoju regionalnego, stanowiącego o możliwości efektywnej absorpcji środków unijnych.

Celem ustawy o Narodowym Planie Rozwoju jest zatem stworzenie elastycznego mechanizmu, który łączy środki krajowe ze środkami funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności w jeden system, spójny z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej w tym zakresie. Filozofia proponowanych zmian podporządkowana jest wypracowaniu ta-

kich zapisów, które stworzą ramy prawne koordynowania, programowania i wdrażania środków krajowych i funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności, zdefiniowania roli poszczególnych instytucji w procesie programowania i zarządzania programami.

II. Opis proponowanych rozwiązań

W rozdziale pierwszym ustawy o Narodowym Planie Rozwoju zostały zdefiniowane pojęcia m.in.: instytucja zarządzająca, czy beneficjent pomocy, które pojawiają się po raz pierwszy w polskim porządku prawa i które mają kluczowe znaczenie dla budowy spójnego mechanizmu efektywnej absorpcji środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności.

Ponieważ przez realizację NPR dąży się do podniesienia poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i jego regionów oraz zapewnienia spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej kraju i jego poszczególnych regionów z innymi krajami i regionami Unii Europejskiej, w rozdziale drugim ustawy o Narodowym Planie Rozwoju w szczególności sposób został określony zakres tematyczny, wewnętrzna struktura oraz sposób przygotowania Narodowego Planu Rozwoju i programów operacyjnych służących jego realizacji oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności.

W rozdziale sformalizowane zostały także dokumenty określające cele i kierunki wspierania rozwoju regionalnego państwa w średnim (narodowa strategia rozwoju regionalnego) i długim (długofalowa strategia rozwoju regionalnego) horyzoncie czasowym, ze szczególnym uwzględnieniem ich wewnętrznej struktury.

Doprecyzowane zostało także instrumentarium służące realizacji NPR, wśród którego obok programów operacyjnych współfinansowanych z funduszy strukturalnych (sektorowych, regionalnych oraz innych odnoszących się do szczególnych zagadnień) oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności znalazły się programy operacyjne finansowane wyłącznie z publicznych środków krajowych (w tym sektorowe, regionalne oraz inne odnoszące się do szczególnych zagadnień). Określono ich horyzont czasowy, zakres tematyczny, wewnętrzną strukturę oraz sposób konsultacji społecznych, a także (poza Strategią Wykorzystania Funduszu Spójności) zasady dotyczące opracowywania ich uzupełnień. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że właściwi ministrowie albo zarządy województw załączają, do uzupełnień programów, kryteria kwalifikowalności i wyboru projektów w ramach działań.

Ustawa określa ponadto procedury przygotowywania Narodowego Planu Rozwoju oraz dokumentów służących jego realizacji. NPR będzie stanowił podstawę do negocjowania

z Komisją Europejską Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski. Ten programowy dokument określi wielkość pomocy z funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności przyznanej Polsce na realizację celów wyznaczonych w NPR oraz wielkość publicznych środków krajowych przeznaczonych na ich współfinansowanie. Po akcesji Polski do Unii Europejskiej podstawową formą realizacji programów rozwojowych będzie ich włączenie do Narodowego Planu Rozwoju, a większość działań objętych NPR będzie realizowana w oparciu o fundusze strukturalne i Fundusz Spójności.

W rozdziale trzecim zaproponowana ustawa zmierza do precyzyjnego zdefiniowania roli poszczególnych organów i instytucji w procesie programowania, zarządzania i wdrażania Narodowego Planu Rozwoju i służących jego realizacji programów operacyjnych oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności. Modyfikacji i rozszerzeniu – m.in. o koordynację prac i przygotowanie dokumentów strategicznych, stanowiących podstawę ubiegania się o wsparcie z publicznych środków wspólnotowych, a także o koordynację zarządzania tymi programami – uległy zadania ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego. Określona została rola oraz sposób powoływania komitetów sterujących dla programów operacyjnych, Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności i Regionalnych Komitetów Sterujących. Unormowana została również rola i sposób wyboru instytucji wdrażających.

W rozdziale czwartym projektowana ustawa określa, że Narodowy Plan Rozwoju jest finansowany z publicznych środków krajowych (przez które, zgodnie z definicją, uznaje się środki budżetu państwa oraz państwowych funduszy celowych, środki budżetów jednostek samorządu terytorialnego, środki innych jednostek sektora finansów publicznych oraz form organizacyjno-prawnych sektora finansów publicznych), publicznych środków wspólnotowych (rozumianych jako środki finansowe pochodzące z funduszy strukturalnych, o których mówią przepisy UE oraz Funduszu Spójności), środków publicznych o charakterze bezzwrotnym pochodzących z Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz innych międzynarodowych instytucji finansowych, a także ze środków prywatnych. Zaproponowany został mechanizm połączenia publicznych środków krajowych, wykorzystywanych w ramach kontraktów wojewódzkich, z programami operacyjnymi realizowanymi przy współfinansowaniu ze środków UE.

Ustawa wprowadza konieczność uwzględniania zapisów Narodowego Planu Rozwoju przy opracowywaniu projektu budżetu państwa (limity wieloletnich zobowiązań oraz wydatków w pierwszym roku i w kolejnych latach obowiązywania NPR ujmowane będą w wykazie stanowiącym załączniki do ustawy budżetowej), projektów budżetów jednostek

samorządu terytorialnego, rocznych planów funduszy celowych oraz rocznych planów finansowych innych jednostek i form organizacyjno-prawnych sektora finansów publicznych w kolejnych latach jego obowiązywania.

Ustawa precyzuje także początkowe daty dokonania wydatków w ramach NPR i programów, które służą jego realizacji, które mogą zostać uznane za podlegające zwrotowi. Sformalizowane zostały także kwestie związane z klasyfikacją środków budżetowych, kategoriami interwencji funduszy strukturalnych, wzorami umów i innych dokumentów niezbędnych do wdrożenia funduszy strukturalnych. Zapisy te są zdefiniowane w pełnej korelacji z procedurami określonymi w nowelizowanej obecnie ustawie o finansach publicznych.

W celu zapewnienia maksymalnej absorpcji środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności został zaproponowany mechanizm różnicowania wkładu środków finansowych. W zależności od skali i nasilenia problemów społecznych, gospodarczych i przestrzennych, wpływu na możliwość realizacji celów i priorytetów Planu oraz możliwości pełnego wykorzystania środków finansowych w przewidywanej wysokości oraz dopuszczalnych poziomów pomocy publicznej, określonych w odrębnych przepisach, ustawa przewiduje ewentualność uzupełnienia wkładu własnego beneficjentów ze środków budżetu państwa.

W rozdziale piątym ustawa określa nową rolę kontraktu wojewódzkiego jako narzędzia służącego realizacji programów po uzyskaniu członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Kontrakt wojewódzki stanie się podstawowym instrumentem wspierania rozwoju regionalnego. Będzie on stanowił umowę między stroną rządową i samorządową związaną w szczególności z:

- realizacją programów operacyjnych współfinansowanych ze środków wspólnotowych odnoszących się do poszczególnych województw,
- realizacją programów operacyjnych finansowanych wyłącznie ze środków krajowych odnoszących się do poszczególnych województw.

Częścią kontraktu będzie także informacja dołączana przez zarząd województwa na temat realizacji na terenie województwa inwestycji wieloletnich finansowanych z dotacji celowych na inwestycje własne samorządów, ujęte w załączniku nr 7 ustawy budżetowej z dnia 21 stycznia 2000 r.

Ustawa w szczególowy sposób określa horyzont czasowy oraz strukturę wzoru kontraktu wojewódzkiego, a także sposób przedstawiania wniosku o przyznanie środków na realizację kontraktu.

W kolejnym rozdziale ustawa zawiera przepisy określające zasady monitorowania wdrażania Narodowego Planu Rozwoju i realizujących go programów oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, a także kontraktów wojewódzkich, w tym w szczególności określa rolę, skład i zadania komitetów monitorujących na odpowiednich poziomach. Istotą zapisów tego rozdziału jest stworzenie ram prawnych ich funkcjonowania. Komitety monitorujące zostaną powołane w celu monitorowania działań i projektów podejmowanych w ramach Planu oraz odnośnych programów i Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności. Będą one istotnym instrumentem pomocnym w zarządzaniu środkami finansowymi Narodowego Planu Rozwoju. W skład Komitetu będą wchodzić m.in. instytucje zaangażowane i bezpośrednio odpowiedzialne za realizację projektów finansowanych z właściwego źródła finansowego.

Ustawa o Narodowym Planie Rozwoju wprowadza także mechanizm i jego zasady dotyczące raportowania zarówno z realizacji Narodowego Planu Rozwoju i realizujących go programów oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, jak i kontraktów wojewódzkich. Sformalizowana została również kwestia związana z wzorami raportów z realizacji projektów, działań i programów.

Ósmy rozdział ustawy określa w szczególności organy i instytucje uprawnione do kontroli efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych pochodzących zarówno z budżetu państwa, jak i środków Unii Europejskiej oraz jej zakres w odniesieniu do NPR i realizujących go programów oraz Strategii Wykorzystania Spójności. Określa także ich obowiązki w tym procesie.

Ustawa w rozdziale dziewiątym nakłada ponadto zadania i obowiązki związane z oceną skuteczności i efektywności realizacji zarówno Narodowego Planu Rozwoju, jak i programów operacyjnych oraz Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności, a także kontraktów wojewódzkich. Doprecyzowany został zakres merytoryczny ich oceny przed rozpoczęciem realizacji, w połowie okresu realizacji oraz po zakończeniu ich realizacji.

III. Relacja do ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego

Z chwilą wejścia w życie ustawy o Narodowym Planie Rozwoju traci moc ustawa o zasadach wspierania rozwoju regionalnego. Nowa ustawa precyzuje nowy kontrakt woje-

wódzki i jego rolę jako narzędzia służącego realizacji programów w okresie po wejściu Polski do UE. Do zapewnienia ciągłości realizacji kontraktów zawartych w 2003 r. w mocy pozostają przepisy art. 13 ust. 3 pkt 1-9 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego – do dnia przyjęcia przez Radę Ministrów sprawozdania końcowego z wykonania programu wsparcia na lata 2001-2003, oraz art. 19 i art. 20 – do dnia podpisania kontraktów na 2004 r.

IV. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy o Narodowym Planie Rozwoju był szeroko konsultowany w okresie lipiec–wrzesień 2003 r. W konsultacjach udział wzięli przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego, partnerzy społeczni i gospodarczy, a także środowisko naukowe.

Projekt ustawy był przedmiotem obrad Rady Polityki Regionalnej Państwa, która podzieliła pogląd, że perspektywa korzystania ze środków wspólnotowych przeznaczonych na wzmocnienie spójności społeczno-gospodarczej wymusza wypracowanie zapisów regulacji prawnych, które stworzą ramy dla efektywnej absorpcji środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności oraz towarzyszących im środków polskich. Powinno nastąpić umocowanie w jednolitym systemie funkcjonowania i finansowania polityki strukturalnej państwa, w tym rozwoju regionalnego. Pozwoli to na wiązanie programów współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej i realizowanych wyłącznie ze środków krajowych.

Konwent Marszałków w swoim stanowisku przyjętym w dniu 12 września 2003 r. pozytywnie ocenił projekt, a zwłaszcza jego przepisy służące zapewnieniu samorządom terytorialnym odpowiednich środków na realizację zadań i zamierzeń w ramach NPR, a także zmierzające do wprowadzenia zasady wieloletniego planowania zbieżnego z systemem absorpcji środków z UE. Ustawa słusznie zwraca uwagę na potrzebę zróżnicowania poziomu wsparcia regionów w procesie realizacji NPR.

Zespół do spraw Infrastruktury i Polityki Regionalnej przy Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 23 września 2003 r. pozytywnie ocenił zapisy projektu ustawy, zwracając uwagę na konieczność szerokiego zapewnienia udziału przedstawicieli powiatów i gmin oraz metropolii w pracach komitetów monitorujących.

V. Ocena przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych wynikających z projektu ustawy

Projektowana regulacja – przez zapisy precyzujące rolę poszczególnych instytucji w procesie programowania, zarządzania i wdrażania programów strukturalnych oraz określające zasady ich monitorowania – stwarza odpowiednie warunki efektywnego wykorzystania funduszy strukturalnych oraz zapewnienia spójności polskiego systemu funkcjonowania polityki regionalnej z zasadami polityki regionalnej w Unii Europejskiej.

Generalnie wdrożenie rozwiązań zawartych w projektowanej regulacji spowoduje pozytywne długookresowe skutki w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju.

VI. Ocena przewidywanych skutków finansowych wynikających z projektu ustawy

Łączna suma środków krajowych potrzebna na zapewnienie współfinansowania programów operacyjnych oraz Funduszu Spójności realizowanych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 wynosi 3721,2 mln euro. Najwyższa kumulacja środków na współfinansowanie funduszy wspólnotowych będzie miała miejsce w 2006 r. i wyniesie 1036,2 mln euro (28%), w roku 2007 budżet państwa musi zapewnić 1007,1 mln euro (27%). Najniższa kwota środków na współfinansowanie będzie potrzebna w pierwszym roku akcesji oraz w ostatnim roku wdrażania Podstaw Wsparcia Wspólnoty wyniesie odpowiednio: 291,0 mln euro w roku 2004, 112,4 mln euro w roku 2009. Związane jest to z dofinansowaniem transferów finansowych w ramach Funduszu Spójności w roku 2009, wszystkie transfery finansowe programów operacyjnych oraz Inicjatyw Wspólnotowych zakończą się w roku 2008.

Generalnie w realizację działań rozwojowych współfinansowanych z funduszy strukturalnych najwyższe zaangażowanie publicznych środków krajowych będzie potrzebne w latach 2006 i 2007, natomiast najniższe w pierwszym i ostatnim roku realizacji programów.

Koszty operacyjne, które musi ponieść budżet państwa i inne podmioty publiczne związane z wdrożeniem programów i projektów realizowanych w ramach NPR szacowane są na poziomie 7% wartości wkładu publicznego na realizację planu. Kwota nie zawiera kosztów płac i innych wydatków związanych z istniejącymi i planowanymi stanowiskami pracy (tzw. etaty kalkulacyjne) w urzędach administracji rządowej. Oszacowane koszty traktowane są jako zadania nowe i związane są przede wszystkim z wdrożeniem systemu zarządzania, monitorowania, ewaluacji, szkoleń i promocji. Łączne koszty operacyjne dla NPR/PWW wynoszą 1154,0 mln euro, z czego największy udział przypadł na działania realizowane w ramach Funduszu Spójności – 347,7 mln euro oraz w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego – 283,6 mln euro.

Najniższy udział przypadł na realizację Sektorowego Programu Operacyjnego Rybołówstwo i przetwórstwo ryb – 19,74 mln euro oraz Inicjatyw Wspólnoty INTERREG i EQUAL, odpowiednio 21,2 mln euro oraz 12,5 mln euro.

Szacunki dotyczące kosztów przygotowania projektów realizowanych w ramach NPR określono na podstawie projekcji wydatków w ramach poszczególnych programów operacyjnych na poziomie działań, w odniesieniu do projektów infrastrukturalnych. Koszty oszacowano na poziomie 5% wartości wkładu publicznego w realizację programu. Łączne koszty przygotowania projektów dla NPR/PWW wynoszą 440,4 mln euro, z czego największy udział przypadł na działania realizowane w ramach Funduszu Spójności – 248,3 mln euro.

Szacunkowe zestawienie potrzeb w zakresie prefinansowania projektów, ze względu na brak jednoznacznego określenia zasad prefinansowania, napotkało najwięcej trudności. W związku z tym prefinansowanie zdefiniowano jako minimalną ilość środków finansowych, które beneficjent końcowy, nieposiadający środków własnych i niemogący pozyskać środków z innych źródeł, (ze względu na koszt kredytu bądź procedury administracyjne), w okresie realizacji projektu powinien mieć zapewnione ze źródeł publicznych. Koszty prefinansowania szacuje się na poziomie 2% wartości wkładu publicznego w realizację programu. Łączne koszty prefinansowania projektów w ramach NPR/PWW wynoszą 263,6 mln euro, z czego największy udział przypadł na działania realizowane w ramach Funduszu Spójności, najniższy udział przypadł na realizację SPO Rybołówstwo i przetwórstwo ryb oraz Inicjatyw Wspólnoty.

VII. Zmiany w przepisach obowiązujących

W celu zapewnienia spójności systemu prawnego niniejszą ustawą wprowadza się zmiany w następujących ustawach: o scalaniu i wymianie gruntów, o szkolnictwie wyższym, o wyższych szkołach zawodowych, o działach administracji rządowej, o samorządzie województwa oraz o finansach publicznych.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O NARODOWYM PLANIE ROZWOJU

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ram prawnych dla wykorzystywania środków finansowych pochodzących ze źródeł krajowych oraz z Unii Europejskiej, przeznaczonych na wspieranie rozwoju społeczno – gospodarczego kraju, jak również na zapewnienie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionów z krajami należącymi do Unii Europejskiej oraz instytucjonalne wdrożenie w szczególności następujących rozporządzeń unijnych:

- Rozporządzenia Rady nr 1260/99 z 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego ogólne przepisy w sprawie funduszy strukturalnych (Dz. Urz. WE nr L 161, 26.6.1999),
- Rozporządzenia Rady nr 1164/94 z 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE nr L 130, 25.5.1994) ze zmianami wynikającymi z Rozporządzenia Rady nr 1264/1999 oraz Rozporządzenia Rady 1265/1999 z 21 czerwca 1999 r. (obydwa Dz. Urz. WE nr L 161, 26.6.1999),
- Rozporządzenia Komisji nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych, (Dz. Urz. WE nr L 201 z 31.07.2002 r.)

Przedłożona regulacja wprowadza pojęcia takie jak Narodowy Plan Rozwoju, program operacyjny, instytucja zarządzająca, instytucja wdrażająca, instytucja płatnicza, beneficjent pomocy. Projekt ustawy w swych kolejnych rozdziałach określa cel i zasady realizacji Planu (m.in. zasada partnerstwa, zasada subsydiarności, zasada równości szans), instytucje włączone w przygotowywanie i realizację Planu (minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego), kwestie programowania i uchwalania Planu, kwestie programowania rozwoju regionalnego (narodowa strategia rozwoju regionalnego), kwestie związane z kontraktami wojewódzkimi (określającymi zakres i tryb oraz warunki realizacji działań wynikających z tzw. współfinansowanych programów operacyjnych na terenie poszczególnych województw), instrumenty finansowe Planu (wyodrębnione środki budżetu państwa oraz państwowych funduszy celowych, wyodrębnione środki budżetów jednostek samorządu terytorialnego, wyodrębnione środki innych jednostek sektora finansów publicznych, środki funduszy strukturalnych, środki Funduszu Spójności oraz inne środki publiczne pochodzące z Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz innych międzynarodowych instytucji

finansowych), kwestie wysokości wkładów instrumentów finansowych, kwestie monitorowania realizacji Planu (komitety monitorujące), kwestie związane z raportowaniem, kontrolą oraz oceną skuteczności i efektywności wykorzystania instrumentów finansowych w ramach realizacji Planu.

W związku z faktem, iż proponowana regulacja zawiera przepisy, będące przedmiotem regulacji ww. rozporządzeń wspólnotowych, w szczególności Rozporządzenia nr 1260/1999, należy zaznaczyć, iż Europejski Trybunał Sprawiedliwości niejednokrotnie wypowiedział się w kwestii implementacji rozporządzeń. Zgodnie z art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Europejski Trybunał Sprawiedliwości dokonał w serii orzeczeń interpretacji tego zapisu, wywodząc z niego m.in. zasadę, iż treść rozporządzenia nie może być precyzowana w przepisach prawa krajowego. Implikuje to zakaz podejmowania przez państwa członkowskie działań implementacyjnych, których przedmiotem byłaby zmiana znaczenia lub uzupełnienie przepisów rozporządzenia. Zakazane jest zasadniczo powtarzanie treści rozporządzenia w przepisach prawa krajowego państw członkowskich. Wydanie przepisów krajowych w celu implementacji rozporządzenia jest, natomiast konieczne, gdy zobowiązanie do wydania takich przepisów zawiera samo rozporządzenie.

W konkluzji należy uznać projekt ustawy o Narodowym Planie Rozwoju za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *aquis* w zakresie instytucjonalnym w dziedzinie polityki regionalnej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- - /03/DPE/mw

Warszawa, 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o Narodowym Planie Rozwoju, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o Narodowym Planie Rozwoju (pismo nr **RM-10-190-03**), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ram prawnych dla wykorzystywania środków finansowych pochodzących ze źródeł krajowych oraz z Unii Europejskiej, przeznaczonych na wspieranie rozwoju społeczno – gospodarczego kraju, jak również na zapewnienie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej kraju, poprzez pryzmat regionów, z krajami należącymi do Unii Europejskiej.
- II. Centralnym pojęciem wprowadzanym na gruncie projektowanej regulacji jest pojęcie Narodowego Planu Rozwoju. Projekt ustawy w swych kolejnych rozdziałach określa cel i zasady realizacji Planu, instytucje włączone w przygotowywanie i realizację Planu, kwestie programowania i uchwalania Planu, kwestie programowania rozwoju regionalnego, kwestie związane z kontraktami wojewódzkimi, instrumenty finansowe Planu, kwestie monitorowania realizacji Planu, kwestie związane z raportowaniem, kontrolą oraz oceną skuteczności i efektywności wykorzystania instrumentów finansowych w ramach realizacji Planu.

- III. Prawo Unii Europejskiej reguluje problematykę związaną z wykorzystywaniem środków pochodzących z funduszy strukturalnych w szczególności w następujących aktach prawnych:
- Rozporządzeniu Rady nr 1260/1999 z 21 czerwca 1999 r. ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz. Urz. WE nr L 161, 26.6.1999),
 - Rozporządzenia Rady nr 1164/94 z 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE nr L 130, 25.5.1994) ze zmianami wynikającymi z Rozporządzenia Rady nr 1264/1999 oraz Rozporządzenia Rady 1265/1999 z 21 czerwca 1999 r. (obydwa Dz. Urz. WE nr L 161, 26.6.1999),
 - Rozporządzenia Komisji nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych, (Dz. Urz. WE nr L 201 z 31.07.2002 r.)
- IV. W związku z faktem, iż proponowana regulacja zawiera przepisy, będące przedmiotem regulacji ww. rozporządzeń wspólnotowych, w szczególności Rozporządzenia nr 1260/1999, pragnę na wstępie zgłosić kilka uwag dotyczących implementacji rozporządzeń. Zgodnie z art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską rozporządzenie ma zasięg ogólny. Wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Europejski Trybunał Sprawiedliwości dokonał w serii orzeczeń interpretacji tego zapisu, wywodząc z niego m.in. zasadę, iż treść rozporządzenia nie może być precyzowana w przepisach prawa krajowego. Implikuje to zakaz podejmowania przez państwa członkowskie działań implementacyjnych, których przedmiotem byłaby zmiana znaczenia lub uzupełnienie przepisów rozporządzenia. Zakazane jest zasadniczo powtarzanie treści rozporządzenia w przepisach prawa krajowego państw członkowskich. Wydanie przepisów krajowych w celu implementacji rozporządzenia jest, natomiast konieczne, gdy zobowiązanie do wydania takich przepisów zawiera samo rozporządzenie. W związku z tym, w celu prawidłowego wykonania rozporządzenia, nie naruszając zakazów sformułowanych przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, należy dokonywać oceny każdego z przepisów rozporządzenia z osobna.
- V. Po przeanalizowaniu przedłożonego projektu, należy stwierdzić, iż dokonuje on – w świetle reguł o których mowa w punkcie IV niniejszej opinii - właściwego wdrożenia Rozporządzenia nr 1260/1999. Obecne brzmienie projektu ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z dnia 23 października przewiduje bowiem uchylenie z dniem akcesji wszystkich przepisów merytorycznych, które powtarzają treść unijnych rozporządzeń. Przepis artykułu 70 projektowanej ustawy zawiera derogację, która dotyczy art. 9 ust. 2, art. 10, art. 11 ust. 2, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 36. ust. 7, art. 39 ust. 7, art. 42 ust. 6 oraz art. 60.

[Uwaga! To jest uzasadnienie do tekstu pierwotnego. Redakcja INFORLEX.PL]

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż z dniem akcesji nie dojdzie do systemowej niezgodności z prawem Unii Europejskiej.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedstawiony projekt ustawy o Narodowym Planie Rozwoju jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Hausner

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowego trybu i harmonogramu prac
nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1., zwane dalej....., prowadzi prace nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju, zwaną dalej „długofalową strategią”.

§ 2. 1. Prace nad długofalową strategią lub jej aktualizacją są prowadzone w oparciu o analizy, prognozy i ocenyoraz o materiały lub wnioski przekazaneprzez ministrów kierujących działami administracji rządowej, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zarządy województw i organy wykonawcze innych jednostek samorządu terytorialnego oraz organizacje pozarządowe.

2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej przekazująmateriały dotyczące rozwoju regionalnego w zakresie nadzorowanych przez nich spraw, których uwzględnienie w długofalowej strategii wynika z potrzeb danego działu, lub dotyczące średniookresowych i długofalowych polityk w zakresie danego działu.

3.występuje z wnioskiem do zarządów województw o przekazanie aktualnej strategii rozwoju województwa, programów wojewódzkich, planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz materiałów dotyczących priorytetów współpracy zagranicznej i form współpracy regionalnej.

§ 3.opracowuje projekt długofalowej strategii lub projekt jej aktualizacji na cztery lata przed okresem, na który będzie opracowana Narodowa strategia rozwoju regionalnego.

§ 4. 1.przekazuje projekt długofalowej strategii lub projekt jej aktualizacji do konsultacji w trybie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dniao Narodowym Planie Rozwoju.

2. Na podstawie zgłoszonych uwagdokonuje weryfikacji projektu długofalowej strategii lub projektu jej aktualizacji i przedstawia ponownie do

konsultacji w trybie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dniao Narodowym Planie Rozwoju.

§ 5..... przekazuje Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów projekt długofalowej strategii lub projekt jej aktualizacji na co najmniej trzy lata i trzy miesiące przed okresem, o którym mowa w § 3.

§ 6. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wnosi projekt długofalowej strategii lub projekt jej aktualizacji pod obrady Rady Ministrów.

§ 7, na podstawie oceny sytuacji kraju lub analizy przebiegu realizacji programów krótkookresowych i średniookresowych oraz programów wojewódzkich, informuje Prezesa Rady Ministrów o potrzebie aktualizacji długofalowej strategii.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Decyzję dotyczącą instytucji bądź urzędu, któremu zostaną powierzone sprawy określone w projekcie rozporządzenia, Rada Ministrów podejmie w terminie późniejszym.

11/09zb_rozpDSRR

UZASADNIENIE

Konieczność wydania nowego rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego trybu i harmonogramu prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju jest spowodowana uchynieniem ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550 z późn. zm.), która w art. 3 ust. 1a zawierała delegację do wydania rozporządzenia z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowego trybu i harmonogramu prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju (Dz. U. Nr 201, poz. 1695).

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr....., poz.....).

Projekt rozporządzenia zapewnia spójny tryb i harmonogram opracowania długofalowej strategii rozwoju regionalnego kraju z trybem prac nad Narodową strategią rozwoju regionalnego, jako dokumentem średniookresowym ustanowionym ustawą z dnia o Narodowym Planie Rozwoju.

Rozporządzenie określa też charakter Długofalowej strategii rozwoju regionalnego kraju, jako dokumentu rządowego, w znaczeniu określonym uchwałą nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482).

Długofalowa strategia rozwoju regionalnego kraju ma stanowić podstawę sformułowania i realizacji polityki rozwoju regionalnego państwa w perspektywie nadchodzących 25 lat.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1) W zakresie wskazania podmiotów, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projekt zobowiązuje do współpracy nad strategią właściwych ministrów i zarządy województw.

2) Konsultacje społeczne

Nie przeprowadzono.

3) Wpływ projektu na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na stan finansów publicznych. Natomiast przyjęcie strategii usprawni proces planowania strategicznego na szczeblu

centralnym i regionalnym. W wyniku tego następować powinna systematyczna racjonalizacja wydatków sektora publicznego oraz zwiększenie ich efektywności.

b) rynek pracy - brak wpływu

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na konkurencyjność gospodarki. Natomiast realizacja strategii przyczyni się do pobudzania rozwoju regionów i społeczności regionalnych, podnoszenia ich konkurencyjności, poprawiania jakości życia mieszkańców, zmniejszania różnicowań regionalnych oraz zachowania dziedzictwa kulturowego i walorów środowiska przyrodniczego.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie ma bezpośredniego wpływu na rozwój regionalny choć stanowi istotny element procedury jego kształtowania. Natomiast przyjęcie strategii zwiększy tzw. „zdolność absorpcji” funduszy Unii Europejskiej, poprzez stworzenie podstawy do generowania poprawnych, spójnych wewnętrznie i skoordynowanych wzajemnie strategii rozwoju. Wpłynie to na zwiększenie konkurencyjności gospodarczej kraju oraz sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
z dnia

w sprawie określenia trybu raportowania, kontroli Narodowego Planu Rozwoju i rozliczeń dotyczących sektorowych, regionalnych i innych programów operacyjnych finansowanych ze środków publicznych

Na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia.....2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. z Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa tryb raportowania, kontroli Narodowego Planu Rozwoju i rozliczeń dotyczących programów, o których mowa w art. 8 pkt 1 lit. a-c i pkt 2 ustawy z dnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, w tym płatności na rzecz beneficjentów pomocy.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu mowa jest o:

- 1) PO – należy przez to rozumieć Program Operacyjny;
- 2) umowie-należy przez to rozumieć umowę realizacji projektu pomiędzy beneficjentem końcowym a instytucją zarządzającą;
- 3) Planie – należy przez to rozumieć Narodowy Plan Rozwoju;
- 4) kwartale – należy przez to rozumieć kwartał kalendarzowy.

Rozdział 2
RAPORTOWANIE

§ 3. 1. Raporty kwartalne, roczne i końcowe są elementem systemu monitorowania.

2. Raporty formułowane są na następujących poziomach i z następującą częstotliwością:

- 1) na poziomie projektu – nie rzadziej niż raz na kwartał;
- 2) na poziomie działania – nie rzadziej niż raz na kwartał;
- 3) na poziomie programu – nie rzadziej niż raz na kwartał;
- 4) na poziomie Planu/Podstaw Wsparcia Wspólnoty – nie rzadziej niż raz na pół roku.

§ 4. 1. Raporty na poziomie projektu sporządza beneficjent, odbiorca pomocy lub projektodawca, w zależności od specyfiki PO i przekazuje je właściwej instytucji wdrażającej działanie w terminie szczegółowo określonym w procedurach właściwego PO.

2. Raporty kwartalny i roczny na poziomie projektu zawierają w szczególności:

- 1) opis zadań realizowanych w okresie sprawozdawczym;
- 2) postęp wydatkowania środków finansowych;
- 3) postęp rzeczowy realizacji projektu;
- 4) prognozę wydatków na następny okres;
- 5) opis zadań planowanych w następnym okresie sprawozdawczym;
- 6) opis przeprowadzonych kontroli;
- 7) opis napotykaných lub przewidywanych trudności w realizacji projektu.

3. Raport końcowy na poziomie projektu zawiera w szczególności:

- 1) opis zrealizowanego projektu;
- 2) podsumowanie przebiegu realizacji projektu, w tym:
 - a) opis głównych etapów realizacji projektu, zgodnie z harmonogramem prac,
 - b) ocena stopnia realizacji zadań zaplanowanych do realizacji w ramach projektu,
 - c) opis problemów powstałych na etapie wdrażania projektu i ich przyczyn,
 - d) opis podjętych środków zaradczych,
 - e) opis przeprowadzonych kontroli.

§ 5. 1. Raporty na poziomie działania sporządza właściwa instytucja wdrażająca i przekazuje instytucji zarządzającej, w terminie określonym w procedurach danego PO.

2. Raporty kwartalny i roczny na poziomie działania zawierają w szczególności:

- 1) liczbę zgłoszonych projektów w ostatnim okresie sprawozdawczym oraz postęp od początku realizacji działania w tym zakresie;
- 2) liczbę projektów przyjętych do współfinansowania w ostatnim okresie sprawozdawczym oraz postęp od początku realizacji działania w tym zakresie;
- 3) postęp wykonania zakładanego budżetu;
- 4) postęp w zakresie osiągania zakładanych wskaźników;
- 5) informację o przeprowadzanych kontrolach;
- 6) prognozę wydatków na kolejny okres sprawozdawczy;
- 7) podsumowanie występujących nieprawidłowości.

3. Raport końcowy na poziomie działania zawiera w szczególności:

- 1) informacje ogólne o wdrażanym działaniu;
- 2) podsumowanie przebiegu wdrażania działania, w tym:
 - a) zestawienie i ocena projektów w ramach działania,
 - b) podsumowanie występujących nieprawidłowości,
 - c) zestawienie kontroli dla działania.

§ 6. 1. Raporty na poziomie PO sporządza właściwa instytucja zarządzająca i przekazuje instytucji zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty oraz właściwej jednostce monitorująco-kontrolnej.

2. Raporty kwartalny i roczny na poziomie PO zawierają w szczególności:

- 1) liczbę zgłoszonych projektów w ostatnim okresie sprawozdawczym oraz postęp od początku realizacji PO w tym zakresie;
- 2) liczbę projektów przyjętych do współfinansowania w ostatnim okresie sprawozdawczym oraz postęp od początku realizacji PO w tym zakresie;
- 3) postęp wykonania zakładanego budżetu;
- 4) postęp w zakresie osiągania zakładanych wskaźników;
- 5) informację o przeprowadzanych kontrolach;
- 6) prognozę wydatków na kolejny okres sprawozdawczy;
- 7) podsumowanie występujących nieprawidłowości.

3. Raport końcowy na poziomie PO zawiera w szczególności:

- 1) podsumowanie przebiegu realizacji programu;
- 2) efekty realizacji według wskaźników;
- 3) realizację planu finansowego PO, w tym wyszczególnienie struktury wydatków i źródeł finansowania;
- 4) ocenę zgodności programu z politykami Wspólnoty Europejskiej;
- 5) ocenę promocji i systemu wdrażania programu;
- 6) informację o zaistniałych nieprawidłowościach.

Rozdział 3

KONTROLA

§ 7. Kontrolę przeprowadza się na poziomie PO i projektu.

§ 8. Kontrola zakończona jest raportem pokontrolnym.

§ 9. 1. Na poziomie projektu kontroli podlega projektodawca, a przeprowadza ją beneficjent, instytucja pośrednicząca, instytucja zarządzająca PO, właściwa jednostka monitorująco-kontrolna lub inne podmioty uprawnione do przeprowadzania kontroli na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kontrola na poziomie projektu przeprowadzana w trakcie realizacji projektu obejmuje w szczególności:

- 1) raporty, co ma na celu odnotowanie opóźnień lub odstępstw od przyjętych w ramach umów założeń;
- 2) faktycznie poniesione wydatki, w szczególności ewidencję księgową projektu, zgodność wydatków zapisanych w fakturach ze stanem faktycznym realizacji projektu, kwalifikowalność wydatków.

3. W trakcie realizacji projektu kontrolę przeprowadza się w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

4. Po zakończeniu projektu, z chwilą wpłynięcia ostatniego wniosku o płatność przeprowadzana jest kontrola mająca na celu weryfikację kompletności i poprawności dokumentacji zgromadzonej w trakcie realizacji projektu.

5. Projektodawca udostępnia podmiotowi kontrolującemu w celu przeprowadzenia kontroli w szczególności:

- 1) swoją siedzibę;
- 2) miejsce realizacji projektu;
- 3) dokumenty oraz dokumenty elektroniczne, w szczególności raporty, księgi i dokumenty finansowe związane z realizacją projektu, w tym związane z realizacją części projektu bezpośrednio przez partnerów lub podwykonawców.

§ 10. Na poziomie PO kontrolę na bieżąco przeprowadza instytucja zarządzająca PO lub jednostka monitorująco-kontrolna w celu wychwycenia opóźnień lub odstępstw od założeń PO oraz utrzymania poprawności funkcjonowania systemu i procedur wdrażania PO.

§ 11. Ścieżki kontroli i audytu dla każdego PO określone są w podręczniku wdrażania danego PO.

Rozdział 4 ROZLICZENIA

§ 12. W odniesieniu do rozliczeń środków finansowych pochodzących z funduszy strukturalnych, obowiązuje zasada refundacji poniesionych wydatków kwalifikowalnych.

§ 13. 1. Na poziomie projektu środki finansowe na realizację projektu przekazywane są beneficjentowi końcowemu, projektodawcy w formie płatności na wniosek, któremu towarzyszą faktury poświadczające poniesione wydatki, składany przez beneficjenta końcowego, projektodawcę poprzez system SIMIK oraz w wersji papierowej do instytucji zarządzającej lub pośredniczącej w zarządzaniu PO albo do instytucji wdrażającej.

2. W przypadku projektów, których czas realizacji przekracza 3 miesiące, dopuszcza się możliwość wypłaty okresowej, na wniosek pośredni, składany w trybie ust.1, z

zastrzeżeniem minimalnych kwot refundacji, określanych przez właściwe instytucje zarządzające.

3. Realizacja końcowego wniosku płatniczego o wartości nie mniejszej niż 10% wartości kosztów kwalifikowalnych projektu uzależniona jest od pozytywnego wyniku kontroli na zakończenie projektu oraz przedłożenia poprawnego raportu końcowego z realizacji projektu.

4. Beneficjent końcowy, projektodawca otrzymuje wypłatę refundacji w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty złożenia poprawnego wniosku o refundację.

§ 14. 1. Instytucja zarządzająca PO weryfikuje wydatki poniesione na poziomie wszystkich działań danego PO, na podstawie zestawień wydatków sporządzonych przez jednostki wdrażające i instytucje pośredniczące, a zawierających wykaz zweryfikowanych faktur potwierdzających poniesienie wydatków w projektach objętych PO w danym okresie sprawozdawczym.

2. Instytucja zarządzająca PO może powierzyć weryfikację określoną w ust. 1 jednostkom wdrażającym lub instytucjom pośredniczącym w zarządzaniu programem.

3. Instytucja zarządzająca PO przekazuje zweryfikowane zestawienia wydatków w ramach PO wraz z wnioskiem o płatność do instytucji płatniczej. Częstotliwość przekazywania wniosków z poziomu PO określa instytucja płatnicza.

4. W odniesieniu do programów finansowanych z funduszy strukturalnych, instytucja płatnicza przekazuje środki na konto programu w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od daty otrzymania od instytucji zarządzającej PO wniosku płatniczego, któremu towarzyszy zweryfikowane zestawienia wydatków. Płatność ostatniej transzy refundacji w wysokości nie mniejszej niż 5% ma miejsce po wystawieniu świadectwa pomocy.

Rozdział 5

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

11/08zb_rozp

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie określenia trybu raportowania, kontroli Narodowego Planu Rozwoju i rozliczeń dotyczących sektorowych, regionalnych i innych programów operacyjnych finansowanych ze środków publicznych podyktowane jest uchwaleniem ustawy z dnia o Narodowym Planie Rozwoju. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji do art. 28 ust. 1 ustawy.

Projekt rozporządzenia określa tryb raportowania, kontroli Narodowego Planu Rozwoju i rozliczeń, dotyczący programów współfinansowanych z publicznych środków wspólnotowych, tj. sektorowych programów operacyjnych - odnoszących się do poszczególnych sektorów lub aspektów rozwojowych, regionalnych programów operacyjnych – odnoszących się do województw oraz innych programów operacyjnych szczególnie odnoszących do zagadnień związanych z pomocą przy wdrażaniu Planu i działań pilotażowych lub odnoszących się do innych specyficznych zagadnień; a także programów finansowanych wyłącznie z publicznych środków krajowych, tj. sektorowych programów operacyjnych – odnoszących się do poszczególnych sektorów lub aspektów rozwojowych, regionalnych programów operacyjnych - odnoszących się do województw oraz innych programów operacyjnych - w szczególności odnoszących się do zagadnień związanych z pomocą przy wdrażaniu Planu oraz do zagadnień pilotażowych.

Niniejsze rozporządzenie stanowić będzie niezbędny instrument wykonywania Narodowego Planu Rozwoju w zakresie monitorowania, kontroli i rozliczeń.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1) W zakresie wskazania podmiotów, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projekt rozporządzenia wykazuje oddziaływanie na wszystkich poziomach realizacji programów współfinansowanych ze środków publicznych, w szczególności ze wspólnotowych środków publicznych, czyli zarówno na poziomie realizacji projektów (podmiotami objętymi regulacją będą tu beneficjenci pomocy), jak i na poziomie wdrażania, monitorowania, rozliczania i kontroli działań i programów (podmiotami objętymi regulacją będą tu w szczególności: instytucje wdrażające, instytucje zarządzające, instytucje pośredniczące, Jednostki Monitorująco-Kontrolne).

2) Konsultacje społeczne

W odniesieniu do przedmiotowego rozporządzenia przeprowadzono konsultacje w trakcie prac związanych z przygotowaniem Narodowego Planu Rozwoju i realizujących go poszczególnych programów operacyjnych oraz niezbędnych do absorpcji środków wspólnotowych wzorów raportów.

3) Wpływ Projektu Na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na stan finansów publicznych. System monitorowania, rozliczania i kontroli Narodowego Planu Rozwoju powinien natomiast przyczyniać się pośrednio do zwiększenia i zapewnienia prawidłowego charakteru absorpcji środków publicznych, w szczególności wspólnotowych.

- b) rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na sytuację na rynku pracy.

- c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, jednakże jako element polityki strukturalnej, której jednym z celów jest stymulowanie konkurencyjności gospodarki, odnosi się do konkurencyjności gospodarki w sposób pośredni.

- d) sytuację i rozwój regionalny - patrz lit. c).

11/08zb_uz_rozp